

[Hagen Hagensen]

get omfattende udvalgsarbejde er nået frem til at foreligge i et af justitsministeren fremsat forslag, der stort set har kunnet vinde tilslutning hos alle høringsinstanser.

Og så vil jeg godt føje til, at det er udtryk for en vis form for ukendskab til forholdene – og det er der ikke noget at sige til – når hr. Knud Lind taler om, at man frit skulle kunne give sig til at lave annoncer om, hvilket særligt område man kunne tage sig af som sagfører. Hvem skulle afgøre, om man kunne de ting? En læge får godkendt af sundhedsstyrelsen, at han er anerkendt som havende speciale. Det har man ikke inden for sagførerstanden, og allerede af den grund er det vanskeligt at annoncere med, at man særlig tager sig af f.eks. skatteunddragelsessager, eller hvad man nu ville finde på at skrive i sin annonce.

Der er én ting, jeg har sympati for i de stillede ændringsforslag: – det fik jeg ikke sagt før – og det er, at man godt måtte have kontor i flere retskredse. Jeg har selv taget det op, men som jeg bemærkede, ville jeg ikke tage mindre forhold op, fordi man derved ikke bevarede den sammenhæng, der i øvrigt er i forslaget.

Bjørn Elmquist (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Anders Andersen, ikke er her, skal jeg gå på talerstolen, idet hr. Knud Lind efterlyste venstres holdning til de stillede ændringsforslag. Der står ganske klart i vores betækningsbidrag, at vi stemmer imod alle ændringsforslagene med den begrundelse, som allerede er givet her fra talerstolen, at vi synes, det meget grundige udvalgsarbejde og de mange hørings svar, vi har modtaget, lægger op til et lovforslag og ikke til ændringer deri.

Knud Lind (FP):

Jeg kan forstå, at venstres ordfører tilslutter sig hr. Hagen Hagensens bemærkninger, og så vil jeg gerne sige til hr. Hagen Hagensen, at ordene om, at advokaterhvervet, som der blev sagt her fra talerstolen, skal være så frit som muligt, strider imod, at man stemmer den anden vej. Så må man antage, at hr. Hagen Hagensen ligesom hælder til advokatrådet m.v., fordi de arbejder på den sag nu, og så skal vi ikke gøre noget her i folketinget. Det er reelt det, man får ud af det.

Og så vil jeg sige for så vidt angår spørgsmålet om reklamering, at man med rimelighed må antage, at hvis en advokat, som i øvrigt skal varetage klienters krav, reklamerer med specielt at være forsvarsadvokat, så må man gå ud fra, at den pågældende også har ønsket at sætte sig specielt ind i netop dette emne, ellers ville det være fuldstændig utopisk at reklamere med det.

Jeg kan forstå, at hr. Hagen Hagensen også har sympati for spørgsmålet om at have kontor i anden retskreds, men sympatien rækker dog ikke så langt, at hr. Hagen Hagensen kan stemme for ændringsforslaget. Så har vi konstateret det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 11 stemte for, 137 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 12 stemte for, 135 imod.

Ændringsforslag nr. 3, § 1, således ændret, og §§ 2–4
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om TV-overvågning.
(Lovforslag nr. L 151. Fremsat 12/3 82. Første behandling 2/4 82. Betænkning 14/5 82).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Ebbe Strange (SF):

Ved første behandling af dette lovforslag var vi fra SFs side meget negativt indstillet over for det.

Udgangspunktet for lovforslaget var jo den TV-overvågning, der havde fundet sted først i Herning og senere på gågaden i Høbro, og vi ønskede fra SFs side, at der ad lovgivningens vej skulle sættes en stopper for den almindelige adgang til TV-overvågning, som kunne blive resultatet, hvis der ikke lå noget lovgrundlag, der regulerede. Imidlertid var det forslag, ministeren fremkom med, så fyldt med undtagelsesparagraffer for retshåndhævende myndigheder, at vi ikke ville have kunnet støtte det, som det forelå.

Under udvalgsarbejdet er det lykkedes at få pillet de undtagelsesbestemmelser ud, som i forslaget gjaldt for retshåndhævende myndigheder. Det lykkedes at få fjernet den særstilling, som først og fremmest politiet, men også andre offentlige myndigheder havde i det oprindelige forslag. Til gengæld er forslaget blevet til et forslag, der kun handler om forbud mod privates TV-overvågning. I og med at det er blevet det, får vi herigennem sat en stopper for, at private personer og private virksomheder kan overvåge almindelige menneskers færden, gøren og laden på offentlig gade og vej, og det synes vi er vigtigt; derfor har vi bakket op bag de ændringsforslag, der er stillet.

I forbindelse med udvalgsarbejdet spurgte vi naturligvis gennem udvalget, hvilke regler der egentlig i dag gælder for retshåndhævende myndigheders adgang til at gennemføre TV-overvågning, og vi fik det svar fra justitsministeren, at der ingen særlige regler gælder, men at adgangen til at TV-overvåge må fastlægges navnlig for politiets vedkommende efter retsplejelovens § 108.

Vi fik også at vide i det svar, at lovforslaget, som det foreligger nu, ikke indebærer nogen indskrænkning i de retshåndhævende

myndigheders adgang til at foretage TV-overvågning, men på den anden side heller ikke medfører nogen udvidelse.

Jeg vil godt benytte andenbehandlingen her til at få sagt, at vi ønsker meget hurtigt at få reguleret de retshåndhævende myndigheders adgang til TV-overvågning.

Vi ved, at hele videoproduktionen er i en rivende udvikling, og at TV-apparatur og videoapparatur er et apparatur, det er fristende at tage i brug for offentlige myndigheder og især retshåndhævende myndigheder. Vi er bekymrede, hvis brugen af disse apparater kommer til at brede sig i den nærmeste fremtid, og derfor vil jeg gerne her ved andenbehandlingen stille justitsministeren det spørgsmål, hvornår han regner med at de overvejelser, der i øjeblikket foregår i strafferechtsplejeudvalget vedrørende disse problemer, vil kunne være afsluttet, sådan at vi hurtigst muligt via en ændring af retsplejeloven kan få skabt sikkerhed for, at adgangen til TV-overvågning ikke misbruges af offentlige myndigheder.

Hagen Hagensen (KF):

Det konservative folkeparti vil stemme for de ændringsforslag, der er stillet, og vil i øvrigt sige, at afvejningen af forholdet mellem den personlige frihed og integritet på den ene side og forståelsen for, at man også skal beskytte ejendom på den anden side vil være afgørende for vores stilling ved tredje behandling, som vi senere skal give besked om.

Anders Poulsen (V):

Det har både ved førstebehandlingen og under udvalgsarbejdet været diskuteret, om dette lovforslag, som det oprindeligt forelå, begrænsede eller ikke begrænsede de retshåndhævende og de offentlige myndigheders mulighed for TV-overvågning i forhold til de nugældende regler, og jeg må sige, at jeg betragtede nærmest det oprindelige lovforslag på den måde, at det var af begrænsende art, også for så vidt angår det kriminalpræventive. Derfor kan vi fra venstres side hilse med tilfredshed, at det nu udgår af lovforslaget, og vi vil stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag.

Arne Melchior (CD):

[Arne Melchior]

Også CD kan stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag til dette lovforslag.

Hr. Hagen Hagensen var inde på afvejningen af to hensyn, nemlig den personlige integritet og beskyttelsen af ejendom. Jeg skal til denne bemærkning fra hr. Hagen Hagensens side blot anføre, at der også er et yderligere hensyn, nemlig hensynet til borgernes sikkerhed, når de færdes på offentlige steder. Vi har måttet se, ikke uden bedrøvelse, pigtrådshegn omkring vore fodboldbaner og andre idrætsanlæg, og nogle taler allerede om, at vi i dette hus og andre lignende steder er nødt til at have visse sikkerhedsforanstaltninger. Selve dette, at man færdes på offentligt sted, bør i hvert fald gøres så trygt som overhovedet muligt, og derfor må CD ved tredje behandling afvise dette lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, der er stillet, og jeg gør det, fordi det skal være trygt for borgeren at færdes uden at risikere overvågning og fotografering og misbrug af færden på offentlig gade. Jeg mener, at det sikrer, at man kan færdes trygt, i modsætning til det, CD gav udtryk for.

Jeg er meget tilfreds med, at bestemmelserne om offentlig TV-overvågning er udtaget. I modsætning til andre ordførere mener jeg, at de legaliserede et uønsket indgreb i den personlige integritet, og jeg håber, at vi senere kan få lejlighed til at tage dette spørgsmål op, så vi også får sat grænser for, hvad man kan tillade sig fra offentlig side at overvåge den enkelte borger med. Vi skulle nemlig have et Big Brother-system indført i Danmark. Jeg er meget glad for, at vi nu får forbudt den private TV-overvågning.

Wilhelm (VS):

Også VS synes, at hele forslaget ser noget anderledes ud, end det oprindeligt gjorde. Dels har man altså trukket hele spørgsmålet om offentlige myndigheders TV-overvågning ud, dels har man på to områder, som vi havde fat i ved første behandling og senere under udvalgsbehandlingen, fjernet nogle uomtværede dispensationsbestemmelser. Vi støtter alle disse ændringsforslag.

Det, der bliver tilbage, er stadig væk, at offentlige myndigheders fotoregistrering og

TV-registrering ikke er lovreguleret, og det er selvfølgelig aldeles utilfredsstillende. Til gengæld ville det have været ganske uacceptabelt, om det var blevet lovreguleret på den måde, som det fremgik af ministerens forslag. Jeg skal i forlængelse af det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde herom, sige, at selvfølgelig skal vi have lovreguleret spørgsmålet om offentlige myndigheders anvendelse af TV-overvågning og TV-registrering, og vi mener faktisk, at det er gjort med det forslag, som VS har fremsat i sin retsplejepakke, hvor et af forslagene går på registrering i almindelighed, herunder også fotoregistrering. Det ville under den synsvinkel have været helt utilfredsstillende for os, om man foranledigede, at de private TV-overvågning pludselig på en meget ubegrænset måde havde legaliseret offentlige myndigheders TV-overvågning. Nu er bordet sådan set rent, hvad det angår. Det er ikke tilfredsstillende, fordi det som sagt nu er ikke-lovreguleret, men jeg er enig med hr. Bernhard Baunsgaard. Vi har altså allerede i oktober måned og igen i januar fremsat et forslag, der ville regulere dette område, og lad os kigge på det eller på andre forslag.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg synes, det er på sin plads efter at have hørt de forskellige, fru Ebba Strange, hr. Wilhelm og ordføreren for de radikale m.v., at sige, at man mærker en for mig at se helt ubegrundet angst og frygt for at blive TV-filmet, som man ellers ikke mærker hos de pågældende, i hvert fald ikke, når de er herinde. Jeg mener stadig væk, at hvis man har rent mel i posen, ja, så har man intet at frygte ved denne TV-overvågning. Jeg synes, man har overspillet sin rolle, i særdeleshed fra SFs side, i det her spørgsmål.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg skal sige tak for den modtagelse, ændringsforslagene har fået, og for en sikkerheds skyld præcisere, således som jeg også gjorde det under førstebehandlingen, at det naturligvis ikke var hensigten med det forslag, der oprindeligt blev lagt frem, at give carte blanche til offentlige myndigheders eller retshåndhævende myndigheders TV-overvågning. Hensigten var, som det også frem-

[Justitsministeren]

gik af bemærkningerne, at lade denne lovs bestemmelser gælde uden nogen som helst betydning for de offentlige myndigheder. Det var det, der var præciseret. Der skulle ikke efter det oprindelige forslag ske nogen ændring i de offentlige myndigheders adgang til TV-overvågning. Men jeg erkendte også dengang, at det selvfølgelig kunne misforstås, og det er derfor, jeg selv synes, at den formulering, det nu har fået, er mere tilfredsstillende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 3, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

§ 3

forkastedes uden afstemning

Ændringsforslag nr. 5 om, at § 3 udgår, var dermed vedtaget.

Ændringsforslag nr. 6 og 7, § 4, således ændret, og § 5

vedtoges uden afstemning.

§ 6

forkastede uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 om, at § 6 udgår, var dermed vedtaget.

§§ 7-9, ændringsforslag nr. 1 angående titlen og ændringsforslag nr. 2 til teksten vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Straffene for berigelsesforbrydelser m.v.).

(Lovforslag nr. L 183. Fremsat 21/4 82. Første behandling 28/4 82. Betænkning 14/5 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Hagen Hagensen (KF):

Det ville være forkert, hvis det ikke blev sagt ved denne behandling af lovforslaget, at det for mig at se er dybt beskæmmende, hvad man er i færd med her. På grund af at man siger, at man ikke har plads nok til strafafsonere, vil man generelt nedsætte straffen for en lang række lovovertrædelser, det gælder ikke mindst inden for berigelsesområdet. Det medfører i øvrigt, at man ikke afventer, at det sagkyndige straffelovråd bliver færdigt med sin almene overvejelse af det rimelige i at ændre strafferammerne og dermed strafudmålingen.

Justitsministeren er kommet såre nemt om ved tingene ved at bestille et stykke arbejde gjort af straffelovrådet på en 14 dages tid og i realiteten få slæbt rådet med til under protest at sige, at det kan vel nok gå det her, men alligevel. Alle høringsvarene – ikke alle, men næsten alle – går ud på, at det her ikke er rigtigt, det er ikke gennemarbejdet nok. Alligevel skal man køre det her igennem uden rigtig at have tid til at overveje tingene, og uden at man kan få en virkelig bedømmelse af de sagkyndige af det rimelige i dog at gøre noget og sammenholde det med andre forhold. Det har man ikke kunnet gøre.

Derfor er der at sige: tag det her, som det er, eller lad være – og der skal i hvert fald fra vor side lyde et helt klart: lad være! Det er ikke i overensstemmelse med tiden med et stigende antal lovovertrædelser, om end med en lille nedgang i fjor, med forhold, hvor vi ser, at vi til daglig, både hvad angår liv og legeme og hvad angår det, vi ejer og har, er udsat for større krænkelse, større og flere